

Det er, som om det stadig væk er sådan i regeringen, specielt nu, at man bare regner med, at tiden kan gå, og så glemmer befolkningen, og så kan man så i øvrigt komme i gang med det videre arbejde med at få gjort kål på de øvrige forbehold.

Det er det, der skinner igennem, og det er derfor, udenrigsministeren kan tage det her som en mærkelig diskussion. Jeg synes, udenrigsministeren skulle tage det løfterigt som en god diskussion.

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen så vil jeg spørge lidt mere præcis til det: Kunne man forestille sig, at regeringens hvidbog f.eks. vil nå frem til den konklusion, hvad der jo vitterlig ville være helt objektivt korrekt, at det havde vist sig at være en fordel for Danmark at stå uden for den fælles mønt?

Det er der jo mange der udmærket godt kan se. Regeringen har hidtil ikke kunnet se det, men ministeren sagde, der kunne være positive overraskelser på vej i hvidbogen, og én af dem kunne jo være, at regeringen valgte at tilslutte sig den holdning, der blev givet udtryk for af et flertal af befolkningen.

Det kunne også være, at man sagde, at når nu der sker sådan en vældig atomoprustning i Frankrig, så var det en god idé, at vi blev uden for det militære samarbejde i EU.

Der er mange muligheder for positive overraskelser, men jeg synes da, det kunne være spændende, hvis udenrigsministeren allerede nu kunne løfte sløret for, hvor den overraskelse vil komme.

Udenrigsministeren (Mogens Lykketoft):

Hvis hr. Thulesen Dahl nogen sinde vil blive berømt, så er det for at forvanske, hvad andre mennesker prøver at sige. Det tror jeg også hr. Thulesen Dahl vil blive berømt for. Det er ikke noget særlig tiltalende at blive berømt for.

Når jeg sagde, at det her er en mærkelig diskussion, så var det, fordi jeg mener, det er en vanskelig diskussion at føre til ende inden for de rammer, som Folketingets spørgetid angiver.

Vi får rig lejlighed til i regulære udenrigspolitiske, europapolitiske debatter at diskutere: Hvad er Danmarks muligheder i det europabilede, der udvikler sig? Det vil hvidbogen være et godt grundlag for. Det skal jeg i hvert fald gøre mig umage for.

Jeg skal som eksempel på en problemstilling, der blev strejft af spørgeren, sige, at der vil na-

turnødvendigt i hvidbogen skulle komme en diskussion af, hvordan man klarere kan dele kompetencerne mellem EU og nationerne.

Det er jo et tema, der er sat på dagsordenen for næste regeringskonference, det er et tema, der er sat på dagsordenen i den hjemlige danske debat, og den debat kan man jo konkludere både i retning af, at nogle beføjelser i højere grad skal flyttes tilbage til nationalstaterne, og at nogle skal flyttes over til EU.

Vi får alle disse muligheder i debatten, og vi får forhåbentlig – det er hensigten med hvidbogen – et mere kvalificeret grundlag at føre den debat på.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, vi får måske et mere kvalificeret grundlag af, at regeringen skriver sit eget manuskript for den europæiske dagsorden, og hvordan man ønsker at forholde sig til den, og det er så det, vi andre også skal forholde os til, men det er regeringen, der ønsker at fastholde monopoliet på at sætte dagsordenen.

Vi har hørt, og vi har læst talrige interview med udenrigsministeren om, hvad det er for en dagsorden, der skal sættes. Det er jo ikke et forsvaret for de danske forbehold. Det er jo ikke at sige, at nu står forbeholdene som en realitet, og hvad kan vi så på en god måde få ud af dem? Næ, det er at få forklaret den danske befolkning på en mere pædagogisk måde, end man har gjort tidligere, hvorfor forbeholdene er elendige for Danmark, og at der skal tages et opgør med dem. Det er jo stadig væk regeringens linje.

Så må jeg bare sige, når udenrigsministeren siger, at det er svært inden for de her rammer at komme videre med diskussionen, at det godt kan være, det er det, men det, jeg sådan set også bare har bedt om at få bekræftet her i dag, er, at det eneste initiativ, regeringen er kommet med nu mere end 4 måneder efter afstemningen, hvor det blev et nej, er, at man vil skrive en hvidbog, som udkommer om sandsynligvis 4 måneder.

Det er det eneste konkrete element, regeringen er kommet med, som et bud på, hvordan man skulle lave brobygning, og det var det, som statsministeren ellers havde med i det første afsnit af sin åbningstale tilbage i oktober: at brobygningsarbejdet nu var vigtigt. Jeg må sige: Det er meget dårligt løftet det løfte, der kom fra statsministerens side på det tidspunkt.

Hermed sluttede spørgsmålet.